

РЕШЕНИЕ

№ 668/28.11.2016 г.

гр. Пазарджик,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пазарджик, XI състав, в открито съдебно заседание на дванадесет и шести октомври, две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КРИВИРАЛЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ВАСКО НАНЕВ

2. ГЕОРГИ ВИДЕВ

при секретаря Тодорка Стойнова и с участието на прокурора Стоян Пешев, разгледа докладваното от съдия Нанев административно дело № 726, по описа на съда за 2016 г. За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 от АПК и е образувано по протест от Живко Пенев – прокурор при Окръжна прокуратура – Пазарджик против разпоредбата на чл. 18, ал. 5, т. 3 от Наредба на Общински съвет Брацигово за поставяне на преместваеми съоръжения за търговски и други обслужващи дейности съгласно чл. 56 от ЗУТ.

В протеста се развиват съображения за противоречие на оспорената разпоредба с чл. 56 от ЗУТ, чл. 80 от ЗМДТ, както и с чл. 8 и чл. 15 от ЗНА. Иска се от съда да отмени атакуваната разпоредба.

Ответникът по оспорването – Общински съвет – Брацигово, редовно призован, не се явява представител.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Видно от представената преписка по приемане на оспорената наредба, на 12.11.2014 г., с вх. № 001-00-182, е постъпила докладна записка на кмета на община Брацигово, с която се предлага да бъде приета Наредба за поставяне на преместваеми съоръжения за търговски и други обслужващи дейности съгласно чл. 56 от ЗУТ. С Решение № 643/27.11.2014 г., е приета наредбата, с девет гласа „за“, пет „против“ и трима „въздържал се“ от присъствалите общински съветници.

С определението за насрочване от 26.09.2016 г. съдът е указал на ответника, че следва да представи доказателства за разгласяване на наредбата по реда и начина, посочен в чл. 78, ал. 3 от АПК, както и да представи доказателства за изпълнение на изискванията на чл. 26 от ЗНА. Съгласно същия текст, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган, съставителят на проекта го публикува на интернет-страницата на съответната институция, заедно с

мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта.

С придружително писмо вх. № 4413/05.10.2016 г., в отговор на даденото указание, е изпратена извадка от интернет-страницата на Община Брацигово, от която е видно, че проектът на наредбата е публикуван на 20.10.2014 г. Не са представени доказателства, от които да е видно, че преди внасянето на проекта за приемане на нов нормативен акт са публикувани мотивите, съответно доклада и предварителната оценка на въздействието по чл. 20 от ЗНА.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим. Оспорването е направено от Прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик, който с оглед нормата на чл. 186 ал. 2 от АПК притежава процесуална възможност да оспори подзаконов нормативен акт. Оспорването е срещу част от нормативен акт, поради което същото не е ограничено във времето, по арг. от чл. 187 от АПК.

Разгледан по същество, протестът се явява основателен.

Съдът счита, че оспорената разпоредба е приета от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в ЗМСМА. Налице е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от АПК, Общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат, съобразно нормативните актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. Аналогична е и разпоредбата на чл. 8 от ЗНА, която гласи, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съгласно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. С оспорената разпоредба на чл. 18, ал. 5, т. 3 се предвижда, че кметът на общината, съответно кметът на кметство, отнема разрешението за поставяне, когато са налице следните случаи: 1) теренът не се ползва по предназначение; 2) теренът не се използва от лицето, на което е предоставен; 3) при неплащане на таксата. Предмет на оспорване е само предпоставката по т. 3 – при неплащане на таксата.

В разпоредбите на глава Трета от наредбата – Поставяне на маси, столове, слънцезащитни устройства, ползване на места за организиране на панаири, събори, панорами и други, е посочено, че разрешенията за поставяне на описаните съоръжения се издават от кмета на общината или определен от него заместник кмет, а за селата – от кмета на кметството. След представяне на писмено искане от физическо или юридическо лице, съгласувателно писмо от главния архитект на общината, указващо местоположението, площта и предназначението на терените. За ползваните терени се събират такси по ЗМДТ и Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на

община Брацигово, които се заплащат преди издаването на разрешението. В атакуваната разпоредба е предвидено разрешенията да се отнемат в случай че не се плаща предвидената такса за ползване на терена. В чл. 80 от ЗМДТ е предвидено, че общинският орган, издал разрешението за ползване на място, може да го отнема, когато мястото не се използва по предназначение, когато не се използва от лицето, на което е предоставено, или когато обществени нужди налагат това. От цитираната разпоредба следва, че в акт от по-висока степен е предвиден ред за отнемане на разрешението, като законът изчерпателно е уредил предпоставките за това, а именно: когато мястото не се използва по предназначение, когато не се използва от лицето, на което е предоставено, или когато обществени нужди налагат това. В акта, уреждащ местните данъци и такси, не е предвидено, че разрешението за поставяне се отнема при неплащане на определената в ЗМДТ и общинската Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги такса. В чл. 56 от ЗУТ не е предвидено отнемане на разрешението на обектите по раздел Девети, глава Трета от същия закон, но са предвидени основанията за тяхното премахване в чл. 57а. В тяхното изчерпателно изброяване отново липсва основанието „при неплащане на таксата за ползване на терена“.

Настоящият състав намира, че при приемането на тези разпоредби е допуснато нарушение чл. 76, ал. 3 от АПК, тъй като актовете на общинските съвети могат да издават нормативни актове, обществени отношения с местно значение, но тези обществени отношения следва да се уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен.

От изложеното следва, че текстовете противоречат както на чл. 80 от ЗМДТ, а така също и на чл. 57а от ЗУТ, където не е предвидено като основание за отнемане на разрешението неплащането на таксата за терена, а така също не е предвидено същото основание за премахване на поставения по предвидения в закона ред обект.

От друга страна, настоящият съдебен състав намира, че е налице и друго допуснато процесуално нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове, приложим субсидиарно с оглед нормираното в чл. 80 от АПК, преди внасянето на проект на нормативен акт за приемане от компетентен орган, съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция, заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставят най – малко 14 дни за предложения и становища по проекта.

Видно от преписката по делото, не са представени доказателства, от които да е видно, че мотивите на проекта за нормативен акт са били публикувани или разгласени по предвидения от чл. 26 от ЗНА ред, въпреки че съдът е дал изрично указание в тази насока.

С оглед императивния характер на цитираната норма на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове, частичното ѝ изпълнение

представлява съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на оспорения текст от нормативния акт. В случая не е спазени това изискване. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като пряко рефлектира върху основни принципи, регламентирани в чл. 26, ал. 1 от ЗНА (преди изм. с ДВ бр.34/2016г.), както и на принципите на достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост, регламентирани в чл. 12 и чл. 13 от АПК. Нарушението е основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 3 във вр. с чл. 196 от АПК.

По изложените съображения настоящата съдебна инстанция преценява, че оспорената разпоредба от Наредбата на Общински съвет Брацигово за поставяне на преместваеми съоръжения за търговски и други обслужващи дейности съгласно чл. 56 от ЗУТ, е приета в противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, и са налице отменителните основания на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Следва да бъде отменена само разпоредбите от наредбата, която е оспорена.

Предвид изхода на спора на Окръжна прокуратура Пазарджик следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски в размер на 20 лева, представляващи заплатен депозит за публикация в "Държавен вестник".

Водим от горното, съдът, на основание чл. 193, ал. 1 от АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл. 18, ал. 5, т. 3 от Наредба на Общински съвет Брацигово за поставяне на преместваеми съоръжения за търговски и други обслужващи дейности съгласно чл. 56 от ЗУТ.

ОСЪЖДА Общински съвет Брацигово да заплати в полза на Окръжна прокуратура гр. Пазарджик направените по делото разноски в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението ПОДЛЕЖИ на касационно оспорване пред Върховния Административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест, или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.